

عنوان مقاله:

فعل در گویش کتوانی

محل انتشار:

مجله زبان فارسی و گویش های ایرانی، دوره 7، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندها:

سعید حیدری - دانشجوی دکتری فرهنگ و زبان های باستانی ایرانی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات تهران، ایران

فرح زاهدی - استادیار فرهنگ و زبان های باستانی ایرانی، سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران، تهران، ایران

فاطمه جدلی - استادیار فرهنگ و زبان های باستانی ایرانی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

کتوانی شرقی ترین گویش زبان مازندرانی است که علاوه بر تقاضا در برخی واژگان، از نظر ساخت های فعلی نیز در پاره ای موارد همچون ساخت ماضی استمراری، پیشوند و شناسه های افعال ماضی و مضارع تقاضا هایی با زبان مازندرانی دارد. در پژوهش حاضر، به بررسی ماده ها، شناسه ها و ساخت های فعلی، مصدر، صفت فاعلی و مفعولی و همچنین شکل معلوم و مجھول فعل در گویش کتوانی پرداخته شده است. در این گویش، فعل بر پایه دو ماده ماضی و مضارع ساخته می شود. فعل مضارع دارای سه ساخت اخباری، التزامی و مستمر، و فعل ماضی نیز دارای ساخت های ساده، استمراری، مستمر، نقلی، التزامی و بعد است. همچنین در گویش کتوانی، شکل مجھول به صورتی که در زبان فارسی وجود دارد، معمول نیست و تمایل گویشوران بیشتر به استفاده از ساختار معلوم است. ویزگی های مهم دستگاه فعلی در گویش کتوانی که در بررسی های زبانی حائز اهمیت است، عبارت اند از: نبود زمان ماضی نقلی به سیاق معمول در زبان فارسی و استفاده از ماضی ساده به جای آن، عدم استفاده از پیشوند در ساخت فعل مضارع اخباری، استفاده از ماده ماضی استمراری و برخی ویزگی های دیگر که در این مقاله به آنها پرداخته شده است.

كلمات کلیدی:

فعل، گویش کتوانی، ماده ماضی، ماده مضارع

لينك ثابت مقاله در پايكاه سيويليكا:

<https://civilica.com/doc/1989986>

